

C/2024/7127

28.11.2024

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 9 sierpnia 2024 r.

w sprawie E-11/23

Låssenteret AS przeciwko Assa Abloy Opening Solutions Norway AS

(Dyrektywa (UE) 2016/943 – Zasady dotyczące dowodów i ujawniania informacji poufnych – Kręgi osób zaufanych – Tajemnice przedsiębiorstwa – Egzekwowanie prawa konkurencji na drodze prywatnoprawnej – Wyważenie interesów – Art. 5 dyrektywy 2014/104/UE)

(C/2024/7127)

W sprawie E-11/23, *Låssenteret AS przeciwko Assa Abloy Opening Solutions Norway AS* – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości złożony przez sąd apelacyjny Eidsivating (*Eidsivating lagmannsrett*), dotyczący wykładni Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 54 oraz art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem – Trybunał w składzie: Páll Hreinsson (prezes), Bernd Hammermann (sędzia sprawozdawca) i Michael Reiertsen, (sędziowie), wydał w dniu 9 sierpnia 2024 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem dotyczy wyłącznie bezprawnego pozyskiwania, wykorzystywania lub ujawniania tajemnic przedsiębiorstwa i nie przewiduje środków ochrony poufności tajemnic przedsiębiorstwa w innych rodzajach postępowań sądowych.
2. Dyrektywa 2016/943 nie stoi na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy w sprawie takiej jak w postępowaniu głównym ustanowił krąg osób zaufanych, nieobejmujący co najmniej jednej osoby fizycznej z każdej ze stron sprawy, w celu udzielenia tym osobom zaufanym dostępu do dowodów stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, złożonych jako materiał dowodowy w sprawie.
3. Art. 9 ust. 2 dyrektywy 2016/943 nie wyraża ogólnej zasady prawa EOG, zgodnie z którą sąd krajowy nie mógłby ustanowić kręgu osób zaufanych, nieobejmującego co najmniej jednej osoby fizycznej z każdej ze stron sprawy, w celu udzielenia tym osobom zaufanym dostępu do dowodów stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, złożonych jako materiał dowodowy w sprawie. Zgodnie z zasadą krajowej autonomii proceduralnej to w gestii krajowego systemu prawnego leży ustalenie sposobów i ograniczeń ujawniania informacji i dowodów niezbędnych do egzekwowania na drodze prywatnoprawnej przepisów EOG w zakresie prawa konkurencji. Zasada skuteczności wymaga jednak, aby sposób i zakres ujawnienia były każdorazowo uzależnione od dokonanego przez sąd krajowy wyważenia chronionych interesów.
4. W kwestii odpowiedzi na pytania od 1 do 3, nie ma znaczenia, że poufne informacje zawierające tajemnice przedsiębiorstwa, o których ujawnienie się wnosi, są szczególnie chronione i istotne dla konkurencji w stosunku do strony ubiegającej się o dostęp do tych informacji.
5. Także w przypadku nadużycia pozycji dominującej na podstawie art. 54 Porozumienia EOG prawo EOG wymaga od sądu krajowego wyważenia interesów stron przed zobowiązaniem tej z nich, której zarzuca się nadużycie pozycji dominującej, do ujawnienia dowodów stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zapewnieniu skuteczności prawa EOG.
6. Wobec braku włączenia do Porozumienia EOG dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej, objętych przepisami prawa krajowego, prawo EOG nie nakłada obowiązku dokonywania wykładni prawa krajowego w świetle art. 5 dyrektywy 2014/104.